

Engelenburg lentefris!

Koffie op een presenteerblaadje

Zaterdag 17 april 2010, een stralende lentedag. Vanaf half tien komen bewoners naar het pleintje links achter het winkelcentrum. De eigenaar van de C1000, Guy Buddelmeijer, wilde de dappere schoonmakers met alle eguards ontvangen, en heeft gezorgd voor een dame en een heer die ons voorzien van koffie met een koekje.

Dertien mensen hadden zich opgegeven, maar er komen er méér. Uiteindelijk staan we daar met wel 25 mensen, koffiedrinkend en kennismakend met elkaar.

Met als achtergrond de ontbottende bomen en struiken op ons middenterrein. Heel gezellig allemaal, maar dáárvoor zijn we niet gekomen. Al snel worden bezems en prikkers gepakt, en gaan we aan de slag.



De vorige dag heeft de gemeente eindelijk eens de parkeerdekken schoongemaakt. Er is geveegd tot onder de auto's en alles is brandschoon. Nu de rest van Engelenburg nog...



Monster van Lochness in de vijver

Vier mensen zijn aan de het leegvissen van de vijver begonnen. Ze zullen er vrijwel de hele ochtend mee bezig zijn, zóveel ligt erin. Joop heeft zijn schepnet ter beschikking gesteld, en in Prattenburg blijken twee 'vijverbewaarders' te wonen. John heeft een bakje met gaatjes aan een lange stok vastgezet, en samen met zijn vrouw Wendy hield hij lange tijd de vijver een beetje bij. Het was alleen zo'n zooi geworden, dat ze er geen been meer in zagen. Vandaag is een nieuwe start!

Rino en Marcel zijn uit de maisonnettes gekomen om het Sprielderplein te vegen, want dat ligt nog vol herfstbladeren.



We missen de fontein in de vijver al een tijdje. Navraag bij Kitty van de wijkraad leert dat hij kapot is. De zwarte aanvoerslang ligt nutteloos en lelijk half boven water. (Sommige mensen denken dat het roze beeld in de andere vijver een fontein is, maar dat klopt niet.) De gemeente maakt plannen voor een grote onderhoudsbeurt van het middengebied. Hopelijk wordt er dan ook een nieuwe fontein aangelegd, en verdwijnt het 'monster' weer onder water, waar het hoort.

Het Geheime Zwerfafval Genootschap

Bij de onderdoorgang aan de Groningenlaan kom ik Flip en Els tegen. ‘We maken hier wel vaker schoon, hoor,’ vertellen ze. ‘Maar om het eens met een heel stel te doen is wel veel gezelliger.’ Vrolijkheid kriebelt in mijn maag. Wat zijn er toch veel mensen die af en toe iets aan de buitenruimte doen, zelfs in de anonieme omgeving van een flat! Ik noem dat het Geheime Zwerfafval Genootschap. Zó geheim, dat de leden elkaar niet eens kennen. Maar daar komt vandaag dus verandering in.



Mij helpt het te weten dat ik niet de enige ‘gek’ ben die dit doet. Ik was bijna gestopt met zwerfafval rapen, omdat het zo’n eindeloze missie is. Nu voel ik me deel van een groep, die ervoor zorgt dat de omgeving van de flat schoner is.

Wanneer mensen nu tegen me mopperen over de rommel, wijs ik ze erop dat het nog veel erger zou kunnen zijn, en vertel ze over het Geheime Genootschap.

De media willen ons doen geloven dat wij een samenleving van individualisten zijn, die zich alleen met zichzelf bezighouden. Ik weet lekker wel beter! ☺

Fleur op!

Tijdens mijn journalistieke rondje om de flat kom ik tal van mensen tegen die graag mee hadden willen doen aan onze actie, maar vandaag geen tijd hebben. Ik noteer hun mailadressen. Zij krijgen dit verslag ook, en als we weer eens aan de slag gaan, worden ze uitgenodigd.

Zo spreek ik Hans, die iets heel anders doet voor onze omgeving: samen met wat burens zijn er bloembollen gekocht en gepoot. Het was me al opgevallen dat de rand van het grote parkeerterrein zo fleurig was... Ook daar zijn dus bevlogen bewoners aan de gang! Dit is echt een dag vol verrassingen.



Ondertussen hebben de cateraars tafels en banken buiten gezet. Iedereen die even wil uitblazen kan hier terecht. Guy, die er dagelijks voor zorgt dat het zwerfafval in de gang naast de supermarkt en bij de schuifdeuren wordt weggehaald, komt regelmatig een kijkje bij ons nemen. Ook voor hem is het leuk dat hij niet de enige is die het hier schoner wil hebben.

Wagens vol puin

Bij de laatste opgang naar de flat is het niet alleen figuurlijk, maar ook letterlijk een puinhoop. Er ligt gewoon een berg puin tussen de klimop! Het moet er stukje bij beetje tussenuit geharkt worden. De troep is te zwaar om te dragen, maar elke Engelenburger weet voor zwaar vervoer natuurlijk de karretjes van de C1000 te vinden... Vijf bewoners zijn de hele ochtend met dit stuk bezig geweest.



En dan... napraten met een broodje in de zon



Het is ons gelukt! De hele omgeving van Engelenburg is weer spic en span. Wie tijd heeft om te blijven lunchen schuift aan voor een broodje. Iedereen die ik spreek is enthousiast, en geeft aan dit vaker te willen doen. Wat geweldig!



De bezems staan klaar...

Maandag heb ik dit direct doorgegeven aan de gemeente. Die is heel blij met dit soort initiatieven, en laat ons de schoonmaakattributen meteen houden. Dus mocht je een keer met wat mensen aan de slag willen: bel of mail me, en bezems, handschoenen en prikkers staan voor jullie klaar!

Mede namens Mark Honcoop met hartelijke groet,
Paula Willems